

HİCÂZ (Uzzâi) ŞARKI

ÂŞIK OLDUM, YAVRUCAGIM, YÜZÜNE ;

ENDERÛNÎ ALÎ BEY

(1830? - 1897)

♩ = 88

Â — ŞIK OL — DUM YAV — RU — CÂ — ĞIM

YÜ — ZÜ — NE YÜ — ZÜ — NE NE

HAK SAK — LA — SIN GÖZ DEĞ — ME — SIN GÖ — ZÜ — NE
GÖ — REN EL — LER DAĞ TU — TUŞ — MUŞ SA — NI — YOR

GÖ — ZÜ — NE
SA — NI — YOR

GÖ — ZÜ — NE

CAN DA — YAN — MAZ SE — NİN TAT — LI SÖ — ZÜ — NE

SÖ — ZÜ — NE BAK SÎ — NE — ME AŞ — KIN İ — LE

YA — NI — YOR YA — NI — YOR SA — NI — YOR [SON]

ARANAĞMESİ

ÂŞIK OLDUM, YAVRUCAGIM, YÜZÜNE;
HAK SAKLASIN, GÖZ DEĞMESİN GÖZÜNE.
CAN DAYANMAZ SENİN TATLI SÖZÜNE.
BAK SİNEME, AŞKIN İLE YANIYOR;
GÖREN ELLER, DAĞ TUTUŞMUŞ, SANIYOR.

VEZNİ: HECE (11 = 4 + 4 + 3)